

Arrest

nr. 338 668 van 5 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VALCKE
Paul Fredericqstraat 105
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 10 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE, die loco advocaat A. VALCKE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Gaza-stad in de Gazastrook. U bent van Palestijnse origine. Uw vrouw (D.(...)) en uw dochter (F.(...) Z.(...)) zijn momenteel nog in Gaza. Hetzelfde geldt voor de meeste van uw broers en zussen (A.(...), I.(...), I.(...), S.(...) R.(...) A.(...), N.(...) M.(...)). Twee van uw zussen zijn in België samen met hun man en kinderen (L.(...) en S.(...)). L.(...) verzocht eveneens om internationale bescherming. S.(...) beschikt over een verblijfsvergunning. Ook uw halfbroer M.(...) is hier maar met hem heeft u geen contact. Uw vader is twintig jaar geleden overleden. Uw moeder is bij uw vrouw en dochter in Gaza. U bent geregistreerd bij UNRWA als ‘RR’ of ‘Registered Refugee’.

U vertrok uit Gaza in juli 2022 omwille van de precaire levensomstandigheden en het gebrek aan toekomstperspectief. Via Egypte reisde u naar Turkije waar u een zestal maanden bleef. Na talloze pogingen

bereikte u in december 2022 uiteindelijk Griekenland waar u op het eiland Kos op 14 december 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 26 januari 2023 werd uw verzoek goedgekeurd waarna u het vluchtelingenkamp verliet. U bleef nog een tweetal maanden op Kos waarna u verhuisde naar Athene. Daar vond u onderdak in een gemeenschappelijk huurhuis samen met nog een aantal andere Palestijnse vluchtelingen. U werkte illegaal in de bouwsector. In januari 2024 besloot u Griekenland te verlaten omdat u er geen stabiel leven kon opbouwen. Via Duitsland reisde u door naar België waar u op 9 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Zowel in Gaza als Griekenland vreest u de precare leefomstandigheden.

Ter staving van uw asielerzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, kopieën van uw Griekse verblijfsdocumenten, uw geboortecertificaat, uw huwelijkscertificaat, uw UNRWA-kaart, identiteitsdocumenten van uw vrouw, dochter en ouders, Palestijnse identiteitsdocumenten van uw familieleden in België, documenten van uw asielerprocedure – en inburgeringsproces in België en een USB-stick met foto's van uw moeder en een video van uw huis in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie blauwe map, aanvraag derde landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielerstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.** Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld

het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, en uw Griekse paspoort, bent kwijtgeraakt (CGVS, 6-7). Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige documenten daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. U zou het verlies hebben aangegeven bij de Belgische politie maar u presenteerde hiervan geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs (CGVS, 6-7). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van dergelijke documenten, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen. Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw verblijfsvergunning en paspoort zou beschikken, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden:

Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, bevat deze objectieve informatie geen verwijzing naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (zie blauwe map, aanvraag derde landen), u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden**

geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het niet makkelijk had om er een stabiel leven op te bouwen, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

U verklaarde dat het niet evident was om werk te vinden in Griekenland (CGVS, 7-10). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel degelijk een job vond in de bouwsector in Athene. Dit was weliswaar in het illegale circuit en zeer variabel, maar voor het grootste deel van uw tijd in Griekenland had u wel degelijk een inkomen (CGVS, 9). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u verklaarde niet echt te weten of u er beschikte over een AFM-nummer (CGVS, 9). Dit fiscaal registratienummer is cruciaal om in Griekenland legaal werk te vinden (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het feit dat u niet echt op de hoogte was over het feit of u al dan niet over het nummer beschikte, wijst erop dat u nooit werkelijk heeft getracht om uw leven in Griekenland te consolideren. Hetzelfde geldt voor uw AMKA-nummer, het sociale zekerheidsnummer, wat tevens elementair is in het Griekse systeem (zie link hierboven). U had geen idee wat het was (CGVS, 10). Voorts verklaarde u van tijd tot tijd dakloos te zijn geweest. Soms vond u onderdak in gemeenschappelijke huurhuizen maar daar kon u niet altijd beroep op doen. In de tussenperiodes verbleef u op straat in de buurt van de kerk in de wijk Aharnon in Athene (CGVS, 7-8). Om officiële huisvesting te bekomen is het echter eveneens van belang dat u zich registreert – en in orde bent met uw documenten bij de Griekse autoriteiten. Hierboven werd reeds aangehaald dat dat bij u niet het geval was (zie supra). Ook zou u moeite hebben gehad om de Griekse taal te leren. Via een hulporganisatie werd u echter wel degelijk doorverwezen naar een taalcursus. Toen u daar aankwam, bleek dat ze op dat moment geen beginnerscursussen gaven. U ondernam verder geen andere pogingen (CGVS, 7 en 9). Uw pogingen om een duurzaam en stabiel leven op te bouwen in Griekenland kunnen met andere woorden niet ernstig worden genoemd.

Kortom, hoewel de leefomstandigheden ongetwijfeld niet evident waren, en mogelijks een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens en die van uw familieleden en uw/hun leven in Gaza en België (doc 1-10). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie. Deze stukken voegen echter in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. De foto's en het filmpje op de USB-stick tonen de huidige levensomstandigheden in Gaza maar ook dit zegt niets over eventuele problemen in Griekenland.

Tenslotte maakte uw advocaat gewag van het feit dat de persoon die het onderhoud op het CGVS afnam van Griekse afkomst is. Ze uitte haar bezorgdheid over mogelijke partijdigheid (CGVS, 12). Het CGVS herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experts werden – eveneens conform artikel 57/5 ter §1 van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. De EUAA-experts die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de “EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams” (zie voor meer informatie: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf en https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2022-06/code_of_conduct_20220617.pdf).

De EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

Ook uitte uw advocaat haar bezorgdheid over de Engelse taal waarin het onderhoud werd afgenomen en het feit dat het vervolgens naar het Nederlands diende vertaald te worden (CGVS, 12). Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee. Bovendien maakte u noch uw advocaat opmerkingen over aan het Commissariaat-generaal in de periode van acht werkdagen nadat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan u werden bezorgd. Hieruit kan worden geconcludeerd dat u geen graten zag in de transcriptie.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza, u”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- “- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van de artikelen 57/6/2 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 3 EVRM ;*
- Schending van het artikel 4 EU-Handvest van de Grondrechten ;*
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”*

Doorheen het verzoekschrift verwijst verzoeker veelvuldig naar rapporten en nieuwsberichten inzake de situatie in Griekenland en Gaza, waarvan zij de weblinks bijbrengt. Hij verwijst onder meer naar:

- het RSA-rapport, “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van maart 2025;*
- het RSA-rapport, “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van maart 2025;*
- Greek Council Of Refugees, “Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter”, van december 2020;*
- Het AIDA-rapport, “Country Report: Greece June 2023”;*
- het AIDA/ECRE-rapport, “Country Report: Greece. Update 2023” van 24 juni 2024;*
- ARTSEN ZONDER GRENZEN, “Greece denies health care to severely sick refugee children” van 23 januari 2020;*
- UNHCR, “Vulnerable asylum-seekers struggle to access medical care on overcrowded Greek islands” van 21 februari 2020;*
- HEALTH AND HUMAN RIGHTS, “Securing the right to health of asylum seekers: a small scale qualitative case study in Thessaloniki, Greece” van 8 december 2024;*

- het RSA/PRO ASYL-rapport, *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2024;
- DIOTIMA, *“Accessing healthcare report, Do The Human Right Thing, Right to health”*;
- RSA, *“The new “Cartoneros” of Athens”* van 14 juli 2022;
- RSA, *“Recognised refugee returned to Greece, destitute, forgotten and undocumented”* van 4 maart 2022;
- RSA, CEAS: *“Breaches of core legal principles are going to become the new normal”* van 20 september 2023;
- RSA, *“Rule of Law Backsliding Continues in Greece”* van januari 2023;
- Racist Violence Recording Network annual report 2022;
- DIOTIMA, *“Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter”*;
- RSA, *“Greece: Rule of Law Threatened”* 6 februari 2024;
- RSA, *“Immigration detention in Greece in 2023”*, 20 mei 2024;
- RSA, *“19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece”* van 23 augustus 2023;
- RSA, *“No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms”* van 21 juni 2023;
- UNHCR, *“Fact Sheet: Greece”* van februari 2024;
- American Psychiatric Association, *“Mental Health Facts on refugees, asylum-seekers & survivors of forced displacement”*;
- WHO, *“Mental health and forced displacement”*;
- ECRE, *“mediterranean new joint report highlights extreme violence on land routes towards Africa's mediterranean coast”*;
- Human Rights Watch (HRW), *“Their faces were covered’, Greece use Migrants as police auxiliaries in pushbacks”* van 2022;
- HRW, *“A landmark ruling on Greek border pushbacks”* van 21 januari 2025;
- HRW, *“World report”* van 2025;
- GLOCAL ROOTS, *“Racial profiling: the treatment of refugees by the police”* van 18 september 2024;
- GLOCALITY, *“Border Pushbacks in Greece: Human Rights Violations and Psychological Impacts”* van 2024;

Verzoeker verwijst tevens nog naar artikelen van OHCHR, Reuters, De Standaard, VRT, Artsen zonder grenzen, TEGEK, Oxfam, Human Rights Watch en de *Commissioner for Human Rights* van de *Council of Europe* en de website van de FOD Justitie van België en voeg er een internetlink bij. Ook verwijst verzoeker naar enkele actuele bronnen van Amnesty International en OHCHR over de etnische zuivering en genocide tegen de Palestijnse bevolking.

2.1.2. Op 10 december 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij wordt gewezen op volgende rapporten waarbij een internetlink wordt gevoegd:

- het AIDA/ECRE-rapport, *“Country Report: Greece. Update 2023”* van 24 juni 2024;
- het AIDA/ECRE-rapport, *“Country Report: Greece. Update 2024”* van september 2025;
- het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- het RSA/PRO ASYL-rapport, *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2024;
- het RSA-rapport, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van april 2025;
- *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”* van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- de COI Focus *“Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior”*, van Cedoca;
- *“Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025”*;
- *“Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024”*
- *“Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24”*;
- *“Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025”*.

2.1.3. Op 1 december 2025 maakt de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij wordt gewezen op het AIDA/ECRE-rapport, *“Country Report: Greece. Update 2024”* van september 2025, artikelen van de *European Commission*, een brief van hulporganisaties in Griekenland aan de Europese Commissie van 25 augustus 2025, een artikel van ECRE, persartikelen, een ambtsbericht van Nederland van september 2024, waarbij een internetlink wordt gevoegd en een psychologisch verslag, alsook een schrijven van medewerkers van tien ngo's in Griekenland aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2025.

2.1.4. Betreffende het stuk dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt en omschrijft als “Aanvullende Nota”, dient te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Te dezen blijkt dat in het door verzoeker neergelegde stuk buiten het opschrift “Aanvullende nota”, slechts de naam van de verzoeker en het rolnummer wordt vermeld, alsook het feit dat Mr. Vandewalle loco Mr. Valcke optreedt en wordt er een inventaris gegeven: “1. Psy attest 9/12/2025 2. Attest psychiater 4/12/2025”. Voor het overige werd het stuk gedateerd en ondertekend.

Aldus dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker neergelegde stuk, dat slechts een overzicht biedt van de neergelegde documenten en melding maakt van enkele algemene gegevens zoals rolnummer, naam van de verzoeker, naam van de optredende raadsman etc., zonder enige verdere duiding te bieden, niet kan worden gezien als ‘aanvullende nota’ in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt het stuk dat verzoeker neerlegt ter terechtzitting gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) herinnert eraan dat artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”*

In zoverre de in de aanvullende nota van 1 december 2025 aangehaalde rapporten en nieuwsberichten dateren van voor het verzoekschrift van 10 juli 2025 en pas voor de eerste maal bijgebracht worden per aanvullende nota, worden deze uit de debatten geweerd. Deze hadden namelijk reeds eerder voorgelegd kunnen worden bij het verzoekschrift.

Aanvullende nota’s dienen niet als en kunnen niet (dienstig) worden aangewend als uitbreiding van het ingediende verzoekschrift. De procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet is niet bedoeld om door middel van een aanvullende nota de middelen uit het verzoekschrift uit te breiden. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen alsnog in een aanvullende nota aan te reiken.

De Raad neemt deze aanvullende nota mee in het beraad, in zoverre deze betrekking heeft op nieuwe elementen in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet. Waar in de aanvullende nota nieuwe middelen worden ontwikkeld, worden deze uit de debatten geweerd.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.4. Waar de verzoekende partij de inzet van EUAA-medewerkers hekelt die het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal afnemen en meent dat in de bestreden beslissing “alles zeer vaag blijft en niet toegepast op verzoekers persoon en situatie”, herinnert de Raad eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het Commissariaat-generaal de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Artikel 57/5ter, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 14, lid 1, tweede alinea van de richtlijn 2013/32/EU, luidt als volgt:

“Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het

personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, *Parl. Stukken*, DOC 54-2548/001). Hierin staat geschreven:

"Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren. Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet." (Parl. St., DOC 54-2548/001, p. 92-96).

Tussen België en het EUAA (*The European Union Agency for Asylum*) werd een operationeel plan overeengekomen "*Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium*", dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 (waarvan de commissaris-generaal de weblink bijbrengt in de bestreden beslissing en aanvullende nota van 10 december 2025). Dit operationeel plan voorziet onder 1.4.4. (p. 18) in een 'EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams' (waarvan de commissaris-generaal tevens de weblink bijbrengt in de bestreden beslissing en aanvullende nota van 10 december 2025) en

Hieruit blijkt dat deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams de hoogste normen moeten hanteren op het gebied van integriteit, ethisch gedrag, professionalisme en de eerbiediging en bevordering van de grondrechten en internationale bescherming. Bij het uitvoeren van hun ondersteunende taken mogen deskundigen niet discrimineren op grond van geslacht, ras, godsdienst, etnische afkomst, leeftijd of seksuele geaardheid. Van alle deskundigen wordt verwacht dat zij iedereen beleefd en respectvol behandelen en rekening houden met de aard van de legitieme activiteiten waarmee zij zich bezighouden. Om hun taken naar behoren te kunnen uitvoeren, dienen zij het algemeen belang te dienen en zich te onthouden van activiteiten

die hun onafhankelijkheid en de behoorlijke uitvoering van hun taken zouden kunnen ondermijnen of in gevaar brengen. Tijdens de uitvoering van dit plan moeten alle deskundigen een nultolerantie-beleid hanteren ten aanzien van schendingen van de grondrechten. Deze verplichting is in het bijzonder van belang bij de omgang met personen die internationale bescherming nodig hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de 'EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams'. Al deze deskundigen worden verzocht om vóór hun inzet een verklaring van naleving van de gedragscode van het EUAA te ondertekenen. Deskundigen moeten het Agentschap onverwijld op de hoogte brengen, via de daarvoor bestemde meldingskanalen, wanneer zij redenen hebben om aan te nemen dat er een schending van de gedragscode van het EUAA heeft plaatsgevonden of op het punt staat plaats te vinden in het kader van de operationele en technische bijstand van het Agentschap.

Voorts bepaalt het voormeld operationeel plan dat overeenkomstig artikel 8, lid 6 en artikel 19, lid 4 van de EUAA-verordening de deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams een opleiding moeten volgen die betrekking heeft op hun taken en functies en die noodzakelijk is voor hun deelname aan de door het Agentschap georganiseerde operationele activiteiten (p. 24). De EUAA-medewerkers worden opgeleid door het Commissariaat-generaal en het EUAA. In de aanvullende nota van 10 december 2025 van de commissaris-generaal wordt bovendien nog benadrukt dat elke EUAA-medewerker die persoonlijke onderhouden afneemt op het Commissariaat-generaal over een universitair masterdiploma beschikt.

De Raad stipt verder nog aan dat de tijdelijke inzet van EUAA-medewerkers strikt beperkt blijft tot het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het inhoudelijk onderzoek van het verzoek, met name het opstellen en controleren van ontwerpbeslissingen, blijft de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het Commissariaat-generaal die in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Uit het voorgaande blijkt aldus ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren *stricto sensu*, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

Voor zover verzoeker opnieuw wijst op een probleem inzake objectiviteit (omdat de EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud heeft afgenomen mogelijks de Griekse nationaliteit) zou bezitten, wijst de Raad erop dat - daargelaten de verzoekende partij geenszins kan staven dat de EUAA-medewerker de Griekse nationaliteit bezit - hieruit hoe dan ook geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet op objectieve of onpartijdige wijze werd behandeld, te meer gelet op de hoger weergegeven uiteenzetting inzake het operationeel plan met nadruk op de bepalingen rond de EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams (cf. voormeld 1.4.4. van het *“Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium”*, p. 18).

De Raad kan hierbij dienstig verwijzen naar het onpartijdigheidsbeginsel dat als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ook van toepassing is op organen van het actief bestuur en (onder andere) inhoudt dat bestuursorganen, ambtenaren of mandatarissen geen persoonlijk (juridisch of feitelijk) belang mogen hebben bij de door hen te nemen beslissingen en niet vooringenomen mogen zijn bij het behandelen van de hen opgelegde zaken. Het Hof van Justitie heeft als zodanig bevestigd dat het recht op een onpartijdige behandeling van zijn zaak geldt bij de uitvoering van het Unierecht, in het bijzonder de richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, heden vervangen door de richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, *N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland*, pt. 19-55). De vereiste van onpartijdigheid wordt bekeken vanuit dubbele ooghoek. Er is met name enerzijds de subjectieve of persoonlijke onpartijdigheid, en anderzijds de objectieve of structurele onpartijdigheid. Het onpartijdigheidsbeginsel waarborgt dus zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen (RvS 14 november 2017, nr. 239.876). De subjectieve onpartijdigheid vereist dat geen enkel lid van het betrokken bestuur blijf mag geven van partijdigheid of persoonlijke vooringenomenheid. De objectieve onpartijdigheid vereist dat dit bestuur voldoende waarborgen biedt om elke gerechtvaardigde twijfel omtrent een eventuele vooringenomenheid uit te sluiten (cf. HvJ 27 maart 2019, C-680/16, *Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel en Remedia d.o.o.*, pt. 27). De subjectieve onpartijdigheid wordt vermoed tot het bewijs van het tegendeel. In het geval van een aantasting van de objectieve onpartijdigheid moet de daadwerkelijke vooringenomenheid niet worden aangetoond, maar volstaat de schijn van partijdigheid indien die schijn objectief gerechtvaardigd is (A. COOLSAET, *“Hoofdstuk 6. Het onpartijdigheidsbeginsel”* in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, Die Keure, 2006, p. 191). Om de schending van de structurele onpartijdigheid aannemelijk te maken, volstaat geen louter subjectieve indruk van partijdigheid, maar moet die indruk objectief

gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete, feitelijke elementen van de zaak (RvS 12 mei 2020, nr. 248.530). In geval van structurele onpartijdigheid moet worden onderzocht of er voldoende garanties zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben (RvS 25 november 2020, nr. 249.039). De nationale autoriteit moet voldoende waarborgen bieden om elke gerechtvaardigde twijfel dat sprake is van een eventueel vooroordeel uit te sluiten (HvJ 8 mei 2014, C604/12, *H. N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland*, pt. 52).

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij niet *in concreto* aantoont dat de structurele organisatie van het Commissariaat-generaal onvoldoende garanties biedt om twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Vooreerst is het niet de *protection officer* van het Commissariaat-generaal, maar de commissaris-generaal die formeel de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming neemt. Wat betreft de huidige bijstand van het EUAA dient bovendien herhaald te worden dat deze tijdelijke inzet strikt beperkt blijft tot het afnemen van het persoonlijk onderhoud en dat het inhoudelijk onderzoek van het verzoek, met name het opstellen en controleren van ontwerpbeslissingen, de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het Commissariaat-generaal blijft.

De Raad oordeelt dat *in casu* slechts kan vastgesteld worden dat het administratief dossier geen aanwijzingen bevat – en door de verzoekende partij geen indicaties worden aangehaald – waaruit zou blijken dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een objectieve wijze behandeld zou zijn. Verzoekende partij heeft ook geen opmerkingen geuit ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet. Vermits verzoeker er op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd op gewezen dat hij binnen de acht dagen na ontvangst van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud eventuele opmerkingen dient te formuleren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12) en hij geen opmerkingen heeft overgemaakt binnen de vooropgestelde termijn, wordt hij bijgevolg, overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhoud. Ook uit een zorgvuldige lezing van deze notities van het persoonlijk onderhoud, die overigens in zowel de vertaalde Nederlandstalige als de Engelstalige versie te raadplegen zijn in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud onregelmatigheden hebben voorgedaan in die mate dat hieruit enige vooringenomenheid bij de handelend ambtenaar zou kunnen blijken. Verzoeker heeft gedurende het persoonlijk onderhoud geen opmerking gemaakt dat hij zich niet op zijn gemak voelde of er geen sprake was van vertrouwen omdat de EUAA-functionaris van Griekse afkomst zou zijn geweest. Hij bevestigde op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij alle redenen heeft kunnen geven voor zijn verzoek om internationale bescherming in België met betrekking tot Griekenland (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Verzoeker laat ook na om in het verzoekschrift aan te geven wat hij niet zou hebben kunnen vermelden tijdens het persoonlijk onderhoud omwille van een gebrek aan vertrouwen of een onveilig gevoel doordat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door de EUAA-medewerker. Hij toont niet aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat er nog een andere versie van de notities van het persoonlijk onderhoud zou zijn. Uit de stukken in het administratief dossier kan slechts blijken dat er een Engelstalige versie werd opgesteld en dat deze via eTranslation werd vertaald naar een Nederlandstalige versie, waarbij nog een revisie gebeurde door het Commissariaat-generaal. Deze twee versies zijn te raadplegen in het administratief dossier en verzoeker kon hierover via zijn inzagerecht opmerkingen formuleren en deze aan het Commissariaat-generaal toesturen.

Zoals verder in dit arrest zal blijken, kan ook uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijken dat er van enige subjectieve partijdigheid sprake is. De Raad concludeert dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal eenzijdig of selectief zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal heeft zich ter zake gebaseerd op de eigen verklaringen van verzoeker en de door hem geschetste context alsook op de beschikbare landeninformatie. Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de *protection officers* van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft evenmin enig belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor er geen indicaties voorhanden zijn dat en hoe deze aangestelde deskundige *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. In die zin kan dan ook niet blijken dat de hele keten van het beslissingsproces *in casu* zou zijn aangetast door een (subjectieve) partijdigheid van één van de daarbij betrokken ambtenaren van het CGVS.

Waar verzoeker de dubbele vertaling van verzoekers verklaringen hekelt (Arabisch-Engels en Engels-Nederlands) en meent dat de taalwetgeving werd geschonden, duidt de Raad er vooreerst op dat

artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het administratief dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Derhalve is artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet correct toegepast. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de proceduretaal, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend de proceduretaal moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114.257 en RvS 9 maart 2004, nr. 128.986). Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee. Uit arrest nr. 185.993 van 3 september 2008 van de Raad van State blijkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verbiedt aan de dossierbehandelaar die het persoonlijk onderhoud afneemt zich uit te drukken in een vreemde taal.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan en blijkt dat verzoeker de tolk Arabisch goed begreep (Notities van het persoonlijk onderhoud, 2, 12). Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud hebben verzoeker, noch zijn advocaat, gewag gemaakt van vertaalproblemen. Ook heeft verzoekers advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud een uitgebreide uiteenzetting kunnen geven (*ibid.*, p. 12). Verzoeker geeft allerminst blijk van het feit dat hij de vragen niet goed begrepen heeft. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat de in het Nederlands vertaalde versie van de notities van het persoonlijk onderhoud geen getrouwe weergave zou vormen van de vragen die aan hem werden gesteld en van zijn antwoorden. De Raad merkt op dat de notities van het persoonlijk onderhoud tijdens het onderhoud werden opgevraagd, en deze aan de verzoekende partij en haar advocaat werden overgemaakt. De verzoekende partij heeft echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken binnen de vooropgestelde termijn van acht dagen, waardoor zij overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijk onderhoud. Verzoeker levert in het kader van de onderhavige beroepsprocedure bij de Raad ook geen inhoudelijke kritiek op de vertaling van zijn verklaringen.

2.5. Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat zijn bijzondere procedurele noden in de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming niet grondig onderzocht zouden zijn. Uit een lezing van het administratief dossier blijkt dat deze wel degelijk beoordeeld werden, maar dat verzoeker zelf aangaf geen bijzondere procedurele noden te hebben, waardoor hem geen steunmaatregelen verleend werden (Vragenlijst "*bijzondere procedure noden*" DVZ). Uit een grondig onderzoek van de stukken in het administratief dossier blijkt dat verzoeker op geen enkel moment naar voor brengt dat hij kampt met enige mentale, fysieke of andere aandoening waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat is om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen of niet in staat is om juiste en correcte verklaringen af te leggen. Hij kreeg hiertoe, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt aan te voeren in het verzoekschrift, nochtans de mogelijkheid. De *protection officer* vroeg hem immers aan het begin van het persoonlijk onderhoud hoe het met hem gaat. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd hem gevraagd of zij nog iets wilde toevoegen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, 12). Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij omwille van zijn Palestijnse afkomst bijzondere aandacht had moeten krijgen zowel tijdens het gehoor als tijdens zijn volledige asielpcedure, doch werkt dit geenszins concreet uit. De Raad benadrukt dat verzoeker zelf aangaf geen bijzondere procedurele noden te hebben en er op geen enkel moment naar voor brengt dat hij kampt met enige mentale, fysieke of andere aandoening waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat is om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen of niet in staat is om juiste en correcte verklaringen af te leggen.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn Palestijnse afkomst. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou (kunnen) zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker legt door middel van een aanvullende nota een psychologisch verslag neer, doch hieruit kan niet blijken dat er in hoofde van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bijzondere procedurele noden waren. Verzoeker licht dit ook niet concreet toe. Verzoeker laat voorts na concreet te duiden welke bijkomende steunmaatregelen volgens hem nog nodig zouden zijn geweest in het licht van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet in de asielpcedure.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

2.6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

2.7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in en andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 26 januari 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET), geldig tot 26 januari 2026 (map Landeninformatie; map Documenten). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" d.d. september 2024, p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2023*", p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 26 januari 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt, zo weze herhaald, de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden en wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*, gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is*

van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *“alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;*
- *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;*
- *“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.*

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat *“alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, *“QY t. Bondsrepubliek Duitsland”*, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

2.8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de door beide partijen verstrekte landeninformatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de door beide partijen aangebrachte landeninformatie, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

Op basis van verzoekers verklaringen en documenten en rekening houdend met de beschikbare landeninformatie oordeelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht als volgt:

*“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.***

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, en uw Griekse paspoort, bent kwijtgeraakt (CGVS, 6-7). (...) Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw verblijfsvergunning en paspoort zou beschikken, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden:

Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, bevat deze objectieve informatie geen verwijzing naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asieltbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (zie blauwe map, aanvraag derde landen), u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigen van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het niet makkelijk had om er een stabiel leven op te bouwen, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

U verklaarde dat het niet evident was om werk te vinden in Griekenland (CGVS, 7-10). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel degelijk een job vond in de bouwsector in Athene. Dit was weliswaar in het illegale circuit en zeer variabel, maar voor het grootste deel van uw tijd in Griekenland had u wel degelijk een inkomen (CGVS, 9). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u verklaarde niet echt te weten of u er beschikte over een AFM-nummer (CGVS, 9). Dit fiscaal registratienummer is cruciaal om in Griekenland legaal werk te vinden (Cfr. **Begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het feit dat u niet echt op de hoogte was over het feit of u al dan niet over het nummer beschikte, wijst erop dat u nooit werkelijk heeft getracht om uw leven in Griekenland te consolideren. Hetzelfde geldt voor uw AMKA-nummer, het sociale zekerheidsnummer, wat tevens elementair is in het Griekse systeem (zie link hierboven). U had geen idee wat het was (CGVS, 10). Voorts verklaarde u van tijd tot tijd dakloos te zijn geweest. Soms vond u onderdak in gemeenschappelijke huurhuizen maar daar kon u niet altijd beroep op doen. In de tussenperiodes verbleef u op straat in de buurt van de kerk in de wijk Aharnon in Athene (CGVS, 7-8). Om officiële huisvesting te bekommen is het echter eveneens van belang dat u zich registreert – en in orde bent met uw documenten bij de Griekse autoriteiten. Hierboven werd reeds aangehaald dat dat bij u niet het geval was (zie supra). Ook zou u moeite hebben gehad om de Griekse taal te leren. Via een hulporganisatie werd u echter wel degelijk doorverwezen naar een taalcursus. Toen u daar aankwam, bleek dat ze op dat moment geen beginnerscursussen gaven. U ondernam verder geen andere pogingen (CGVS, 7 en 9). Uw pogingen om een duurzaam en stabiel leven op te bouwen in Griekenland kunnen met andere woorden niet ernstig worden genoemd.

Kortom, hoewel de leefomstandigheden ongetwijfeld niet evident waren, en mogelijks een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens en die van uw familieleden en uw/hun leven in Gaza en België (doc 1-10). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie. Deze stukken voegen echter in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. De foto's en het filmpje op de USB-stick tonen de huidige levensomstandigheden in Gaza maar ook dit zegt niets over eventuele problemen in Griekenland.(...)

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten.

Verzoeker dient aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Hij meent een bijzondere kwetsbaarheid te vertonen, volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

Voorts en in zoverre de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie en argumentatie in het verzoekschrift en aanvullende nota betrekking heeft op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, verschilt dit van verzoekers situatie aangezien hij in Griekenland reeds internationale bescherming verkreeg. Hij is een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoeker om internationale bescherming in Griekenland. Dergelijke informatie is ter zake aldus niet dienstig.

De vraag die thans rijst is of verzoeker bij terugkeer naar Griekenland als begunstigde om internationale bescherming zal worden blootgesteld aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling.

Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker, een tweeëndertigjarige man, vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij gelet op zijn afkomst uit Gaza als kwetsbaar moet worden beschouwd en wijst hij met verwijzing naar algemene informatie op het gegeven dat er sprake is van etnische zuivering en genocide tegen de Palestijnse bevolking waarvan hij en zijn familie deel uitmaken. Hij geeft aan tijdens het persoonlijk onderhoud te hebben verklaard dat hij rust en stabiliteit nodig had.

Hoewel er niet betwist wordt dat de situatie van zijn familie in Gaza en de onzekerheid over het lot van zijn familie een psychologische impact kan hebben op verzoeker en er begrip is voor verzoekers onzekere situatie en moeilijk parcours, kan niet blijken dat hij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Zo blijkt heden nergens uit dat verzoeker (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt zou zijn te meer hij zelf aangeeft in België werk heeft proberen te vinden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Waar hij bij zijn aanvullende nota een psychologisch verslag voegt, stelt de Raad vast dat er geen medische of psychologische stukken voorliggen die een concrete toelichting geven over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren.

Het gaat om een verslag opgesteld door een psycholoog, waaruit blijkt dat verzoeker sinds 18 juli 2025 psychologische begeleiding krijgt die in totaal 7 sessies omvat en om de twee weken plaatsvinden. Hierin wordt gesteld dat verzoeker moeite heeft met het reguleren van zijn emoties in verband met zijn persoonlijke en familiale situatie en de afstand tot zijn familie en de onzekerheid over hun situatie een belangrijke bron van leed en zorgen zijn. Verzoeker uit vaak emoties van woede, onrechtvaardigheid en machteloosheid ten aanzien van deze situatie, die een gevoel van spanning en frustratie voeden. Ook wordt hierin gesteld dat verzoeker zeer bezorgd is over zijn toekomst en de mogelijkheid van een terugkeer naar Griekenland, een land waar hij naar eigen zeggen veel leed heeft gekend en gebeurtenissen heeft meegemaakt die hij als schokkend of potentieel traumatiserend ervaart. De psycholoog licht toe dat de therapeutische begeleiding van verzoeker erop gericht is zijn emotionele regulering te ondersteunen en het leed dat verband houdt met de scheiding van zijn familie en zijn situatie in ballingschap te verwerken, alsook een gevoel van continuïteit en handelingsvermogen te herstellen door de beschikbare persoonlijke en sociale hulpbronnen te mobiliseren. De psycholoog adviseert vervolgens om de begeleiding voor onbepaalde tijd voort te zetten.

Voor zover uit zijn verklaringen al kan worden afgeleid dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft gesteld dat hij nood heeft aan rust en stabiliteit omwille van zijn psychologische status, gezien verzoeker de bewoordingen "nood hebben aan rust en stabiliteit" niet zelf in de mond nam, kan hieruit niet blijken dat dit een impact op zijn zelfredzaamheid of autonomie zou hebben.

Uit de verklaringen van verzoeker en dit psychologisch verslag alsook de algemene informatie waarnaar hij verwijst, kan niet blijken dat verzoekers psychologische problemen belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Hij zet nergens *in concreto* uiteen in welke mate zijn gezondheidstoestand hem belet zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psychologische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Hoewel uit het verslag van de klinisch psychologe blijkt dat verzoeker kampt met een mentale moeilijkheid blijkt niet dat hij omwille van deze problematiek niet in staat is om te functioneren en niet in zijn levensonderhoud kan voorzien, waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland in een staat van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen.

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij omwille van zijn gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Noch uit het bijgebrachte verslag noch uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat zijn psychische aandoening belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij hier in België probeerde werk te vinden, helaas zonder resultaat, maar ook dat hij inburgeringscursussen heeft gevolgd en Frans aan het leren is (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit het psychologisch verslag blijkt niet dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in Griekenland omwille van zijn gezondheidstoestand zeer moeilijk of niet in Griekenland zal kunnen werken of beroep zal kunnen doen op sociale bijstand. Ook blijkt niet dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling onredelijk moeilijk of zelf onmogelijk maakt(e).

In de mate verdere psychologische opvolging noodzakelijk is, toont verzoeker niet aan dat hij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde psychologische ondersteuning. Zo is zijn verblijfsvergunning nog geldig (zie hoger). Voorts blijkt uit niets en verzoeker toont niet aan dat hij, om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg.

Waar verzoeker erop wijst dat hij niet beschikt over een AMKA en AFM en bijgevolg geen toegang zal hebben op medische zorgen en desbetreffend naar algemene informatie verwijst, toont hij niet aan dat hij niet bij machte is de nodige stappen te ondernemen om deze documenten te bekomen of te activeren (zie verder).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd.

Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35). Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken. De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten. Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare> in *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een ngo. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *“Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)”*; UNHCR, *“Living in Greece – Access to Healthcare”*). Ngo's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 50). De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

Verzoeker toont niet met concrete argumenten aan dat hij geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Griekenland.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

In casu benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem conform de beschikbare landeninformatie toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen (zie verder).

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting volstaat voorts niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een

toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigen van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigen zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, zeker gelet op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming en het verkrijgen van zijn reisdocumenten, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij in Griekenland in moeilijke omstandigheden heeft moeten wonen en geen steun kreeg van de Griekse autoriteiten, terwijl hij wel zijn uiterste best heeft gedaan, zelfredzaam was en enige tijd in Griekenland heeft verbleven om zijn leven op te bouwen en hiertoe verschillende stappen ondernam.

Dergelijk betoog staat in schril contrast met zijn verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud aflegde en waaruit wel degelijk kan worden besloten dat verzoeker slechts beperkte stappen heeft gezet om een leven in Griekenland uit te bouwen.

Desbetreffend stelde verwerende partij terecht het volgende vast:

*“U verklaarde dat het niet evident was om werk te vinden in Griekenland (CGVS, 7-10). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u wel degelijk een job vond in de bouwsector in Athene. Dit was weliswaar in het illegale circuit en zeer variabel, maar voor het grootste deel van uw tijd in Griekenland had u wel degelijk een inkomen (CGVS, 9). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u verklaarde niet echt te weten of u er beschikte over een AFM-nummer (CGVS, 9). Dit fiscaal registratienummer is cruciaal om in Griekenland legaal werk te vinden (Cfr. **Begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het feit dat u niet echt op de hoogte was over het feit of u al dan niet over het nummer beschikte, wijst erop dat u nooit werkelijk heeft getracht om uw leven in Griekenland te consolideren. Hetzelfde geldt voor uw AMKA-nummer, het sociale zekerheidsnummer, wat tevens elementair is in het Griekse systeem (zie link hierboven). U had geen idee wat het was (CGVS, 10). Voorts verklaarde u van tijd tot tijd dakloos te zijn geweest. Soms vond u onderdak in gemeenschappelijke huurhuizen maar daar kon u niet altijd beroep op doen. In de tussenperiodes verbleef u op straat in de buurt van de kerk in de wijk Aharnon in Athene (CGVS, 7-8). Om officiële huisvesting te bekomen is het echter eveneens van belang dat u zich registreert – en in orde bent met uw documenten bij de Griekse autoriteiten. Hierboven werd reeds aangehaald dat dat bij u niet het geval was (zie supra). Ook zou u moeite hebben gehad om de Griekse taal te leren. Via een hulporganisatie werd u echter wel degelijk doorverwezen naar een taalcursus. Toen u daar aankwam, bleek dat ze op dat moment geen beginnerscursussen gaven U ondernam verder geen andere pogingen (CGVS, 7 en 9). Uw pogingen om een duurzaam en stabiel leven op te bouwen in Griekenland kunnen met andere woorden niet ernstig worden genoemd.”*

Aangezien verzoeker zelf nagenoeg geen inspanningen deed om de nodige en officiële documenten te bekomen om zo toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt, huisvesting, gezondheidszorg of andere hulp of ondersteuning kan hij bezwaarlijk beweren dat hij hiertoe geen toegang had en geen hulp kreeg.

Verzoeker voert aan dat statushouders nooit automatisch een AFM of AMKA krijgen en ondersteunt dit door de verwijzing naar een Griekse website waaruit blijkt dat opdat statushouders een werkende AMKA kunnen verkrijgen, zij een geldige ADET en paspoort moeten hebben, alsook een bewijs van werk of studies en een bewijs van woonst (contract) om het document – als ze het al ontvangen – te kunnen activeren.

Uit de door beide partijen voorgelegde informatie blijkt dat men om dergelijke documenten te bekomen een aantal administratieve stappen dient te doorlopen.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus aan de betrokkene meedeelt. Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak bij de Griekse politie maken om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de tien dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om te worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden opgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten wekelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

Waar verzoeker doorheen het verzoekschrift wijst op de moeilijkheden voor het bekomen van een ADET, ziet de Raad de relevantie ter zake niet, gezien uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat hij een ADET verkreeg en dus ook in staat was de administratieve stappen hiertoe te ondernemen. Ook waar verzoeker specifiek wijst op moeilijkheden voor terugkeerders die hun verblijfskaart wensen terug te krijgen en desbetreffend naar algemene informatie verwijst, stelt de Raad vast dat deze informatie betrekking heeft op het bekomen van een ADET. Opnieuw is de informatie niet relevant gezien verzoeker er reeds in slaagde een ADET te bekomen.

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal registratienummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Personen die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend, zouden in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes (die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten) aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstaten en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen, geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds

22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. Statushouders kunnen hun AMKA-nummer alleen activeren door het voorleggen van een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat/intentieverklaring dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt statushouders dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Statushouders die geen arbeidscontract of intentieverklaring van een werkgever kunnen voorleggen, kunnen geen actieve AMKA verkrijgen en worden volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie heeft toegegeven dat een wetwijziging nodig is, die tot nu toe nog niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een "geldige" verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Vooreerst blijkt dat verzoeker in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indiende na 31 december 2020 en aldus in staat was om de verschillende administratieve stappen te zetten om zijn ADET en AFM te verkrijgen.

Ook wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel concreet argument naar voor brengt waaruit zou kunnen blijken dat hij het voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van het verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) niet kon laten omzetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt blijkens voormelde informatie namelijk binnen een maand na de afgifte van de ADET, die blijkens het administratief dossier geldig was van 26 januari 2023. Verzoeker brengt desbetreffend geen enkel concreet probleem waarmee hij te kampen had naar voor.

Het feit dat verzoeker in staat was om een ADET en AFM te verkrijgen en hiervoor zelf de nodige stappen diende ondernam bij de Griekse autoriteiten, duidt aan dat hij helemaal niet beperkt was in zijn zelfredzaamheid en de toegang tot administratieve ondersteuning en wordt niet aangetoond dat er hiertoe enige hinderpalen waren.

De vaststelling dat verzoeker stelt niet op de hoogte te zijn over het feit of hij al dan niet over een AFM- of AMKA-nummer beschikte, wijst erop dat hij nooit werkelijk heeft getracht om zijn leven in Griekenland te consolideren. Het argument dat hij een beetje kon overleven, maar niet in staat was om een geactiveerde AMKA te verkrijgen, wordt door verzoeker geenszins concreet aangetoond. Verzoeker brengt geen enkel concreet gegeven bij waaruit zou kunnen blijken dat hij hiertoe niet in staat was of op welke wijze hij verhinderd was.

In casu benadrukt de Raad opnieuw dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing werd gesteld, wel degelijk een bewijs voorlegde van het verlies van zijn verblijfsdocumenten en verwijst hiervoor naar de aangifte die hij deed bij de Belgische politie en waarvan hij tijdens het persoonlijk onderhoud nog stelde dat dit werd neergelegd. De Raad stelt vast dat de aangifte van verlies bij de Belgische politie inderdaad aanwezig is het administratief dossier, waardoor de stelling in de bestreden beslissing dat verzoeker geen tastbaar en overtuigend begin van bewijs van deze aangifte voorlegde niet kan worden gevolgd.

Hoe dan ook, zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, (de aangifte van verlies bij de Belgische politie werpt hier geen ander licht op) blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Ongeacht of verzoeker aannemelijk kan maken dat hij zijn documenten heeft verloren, toont hij niet aan dat hij er geen duplicaat van zou kunnen verkrijgen. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Verzoeker herhaalt in dit verband dat hij nog geen duplicaat van zijn verblijfsvergunning heeft

aangevraagd, omdat hij in België asiel heeft aangevraagd en in België wil wonen en werken. Hiermee toont hij aldus niet aan dat hij niet in staat of bij machte zou zijn om een duplicaat aan te vragen en te bekomen.

Zoals eerder gesteld is verzoekers verblijfsvergunning nog niet verlopen. Hoewel de beschikbare informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. De verzoekende partij zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren. Uit de beschikbare informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland. De beschikbare informatie geeft geen aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte verblijfsvergunning, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou verzoeker, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat hij niet langer in het bezit is van zijn gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar Griekenland moeten terugkeren.

Waar hij in dit verband nog aanvoert dat uit algemene informatie blijkt dat terugkeerders geen informatie krijgen of ondersteund worden in het aanvragen van nieuwe documenten, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal verzoeker al een uitleg verschaft wat er dient te gebeuren in geval van verlies van documenten. De commissaris-generaal stelde duidelijk:

*“Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, bevat deze objectieve informatie geen verwijzing naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeeqan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.”*

Verzoeker toont niet aan niet bij machte te zijn dergelijke stappen te kunnen ondernemen. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker minstens nog over een fotokopie van zijn gedrukte verblijfsvergunning beschikt gezien deze aanwezig is in het administratief dossier.

De Raad benadrukt dat voor het (re)activeren van AFM en AMKA het de geldigheid is van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. De Raad stelt vast dat verzoekers ADET geldig is tot 26 januari 2026. Verzoeker toont ook niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om zijn AFM en AMKA (opnieuw) te activeren bij een terugkeer naar Griekenland. Waar de commissaris generaal nog vaststelde dat verzoeker stelde niet te weten of hij over een fiscaal identificatienummer (AFM) beschikte, blijkt uit de bijgevoegde informatie blijkt dat een AFM automatisch met een ADET wordt afgegeven (zie hoger). Uit de objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd. Het wordt herhaald dat het de geldigheid van de verblijfsvergunning is die belangrijk is. (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

Verzoeker heeft ook geen bijzondere kwetsbaarheid die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden. Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij volgens de bijgebrachte landeninformatie gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen. Het betoog dat hij hier geen toegang toe zou hebben kan dus geenszins worden gevolgd.

Verzoeker wijst erop dat verlengingen van verblijfsdocumenten moeilijk en onzeker zijn. Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt inderdaad dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

De Raad stelt vast dat verzoekers ADET binnenkort vervalt, doch wijst erop dat de procedure voor de verlenging van de ADET vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het AIDA-rapport te kennen dat *“the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email”* (vrije vertaling: *“de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”*) (AIDA-rapport van juni 2024, p. 244-246).

Voor zover verzoeker nog ingaat op de obstakels en problemen die zich voordoen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen en de lange wachttijd, dient erop gewezen te worden dat zijn Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot 26 januari 2026 en hij aldus bij terugkeer naar Griekenland nog over een geldige Griekse verblijfsvergunning zal beschikken. Voorts toont verzoeker niet concreet aan dat hij niet bij machte is om de nodige stappen te ondernemen inzake de verlenging van zijn ADET noch dat hij, eventueel met hulp van zijn advocaat, een aanvraag tot verlenging ervan niet tijdig zou/heeft kunnen indienen te meer gezien verzoeker zich gelet op de informatie die hij bijbrengt het belang van een tijdige verlenging zelf zeer duidelijk inziet.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt ook dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Met betrekking tot deze middelen en ondersteuning kan de Raad vaststellen dat verzoeker verklaarde dat hij een neef heeft die nu in België woont en die hem reeds ondersteunde toen hij nog in Palestina was. Verzoeker verklaarde van hem elke tien dagen ongeveer 100 euro te hebben gekregen en dat een andere neef hem ook geld stuurde. Daarnaast stelde verzoeker dat zijn familie zijn reis naar Griekenland heeft betaald en zijn neef de vliegtuigtickets betaalde voor zijn reis naar België. Verzoeker verklaarde tevens dat hij voordat hij naar België kwam naar Duitsland ging, waar hij bij zijn neef verbleef en ook naar zijn vriend ging die in Duitsland woont (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Ook betaalden zijn neefjes hem tijdens zijn verblijf in Griekenland, waardoor hij een huis kon huren en daar met anderen verblijven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij niet op de hulp en ondersteuning van dit uitgebreid netwerk (meer) zou kunnen rekenen.

Uit voormelde vaststellingen kan niet blijken dat hij ernstige stappen heeft gezet om ondersteuning te vragen aan de Griekse overheid in zijn zoektocht naar werk, (duurzame) huisvesting en ondersteuning. Er kan verwacht worden dat hij net alle stappen ondernomen zou hebben om aan werk te geraken zodoende zijn situatie te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Uit zijn verklaringen blijkt aldus dat verzoeker nagenoeg geen ernstige stappen heeft ondernomen om zijn rechten te doen gelden in Griekenland. Hij heeft immers geen ernstige pogingen ondernomen om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen.

Door in het verzoekschrift en aanvullende nota te verwijzen naar algemene landeninformatie en verder louter eerder gedane verklaringen in verband met zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden in Griekenland te herhalen en deze te vergelijken met zijn situatie in België, brengt verzoeker geen elementen bij die hier anders over doen denken.

Hij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoot. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Verzoeker brengt verder geen op zijn persoonlijke situatie toegespitste concrete en dienstige elementen aan waaruit blijkt dat hij de nodige aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden documenten, niet zou kunnen aanvragen en verkrijgen.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker een volwassen man is en dat van hem, dit mede gelet op de voormelde vaststellingen, de nodige zelfredzaamheid mag worden verwacht. Verzoeker toont *in concreto* geenszins aan dat of waarom van hem, dit gelet op zijn profiel en rekening houdende met de hoger aangehaalde en in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, niet zou mogen worden verwacht dat hij terugkeert naar Griekenland en dat hij zijn rechten als persoon die internationale bescherming geniet aldaar doet gelden. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker zelf kennelijk naliet om in Griekenland een doorgedreven poging te ondernemen om zichzelf op een duurzame wijze in dit land te vestigen en te integreren.

Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg, bescherming of het aanbieden van taalcurssussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Verzoeker verwijst naar een gebeurtenis in september 2024 waarbij een Pakistaanse man die reeds 20 jaar in Griekenland woonde overleed in een politiestation in Athene nadat hij gefolterd werd door de Griekse politiediensten, waaruit blijkt dat deze man nog steeds beschouwd werd als een migrant wie mocht blootgesteld worden aan foltering en mishandelingen. Uit dit incident blijkt geenszins dat verzoeker bij terugkeer als begunstigde van internationale bescherming geen beroep zou kunnen doen op passende bescherming van de Griekse autoriteiten, mocht dit nodig zijn en dat hij zou worden blootgesteld aan foltering en mishandelingen.

Waar hij aanvoert dat de Griekse autoriteiten niet aarzelen om strafvervolgning in te stellen tegen mensenrechtenorganisaties en niet-gouvernementele organisaties dat de rechtstaat en de persvrijheid er bedreigd is, onder verwijzing van algemene informatie, toont hij niet aan dat dit ertoe zou leiden dat hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden, noch dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Waar hij zich in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 1 december 2025 hoofdzakelijk beperkt op algemene wijze naar algemene landeninformatie te verwijzen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en de gebreken inzake ondersteuning, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Ook de brief van medewerkers van tien NGO's in Griekenland gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin de actuele situatie in Griekenland en de mogelijkheden tot hulp, worden besproken, die verzoeker aan zijn aanvullende nota van 1 december 2025 voegt, behelst de algemene situatie, doch zegt niets over verzoekers individuele omstandigheden en mogelijkheden. Een dergelijke algemene brief volstaat dan ook niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde

van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota van 1 december 2025, dan ook in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen (waaronder een schending van het gelijkheidsbeginsel) en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden (HvJ arrest 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 91-94 en HvJ 19 maart 2019, C 163/17, Jawo, pt. 93-97).

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (*cf.* HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 94 met verwijzing naar het arrest Jawo van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van

gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad en een beslissing van een Duitse rechtbank geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en van een Duitse rechtbank heeft te dezen geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Verzoeker toont niet aan dat hij, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

Door louter te verwijzen naar algemene informatie, zijn reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

2.9. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de

toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.10. Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de veiligheids- en humanitaire situatie in Gaza niet dienstig.

2.11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.12. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend zesentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF